

Marija Remienė

ATSUKANT GYVENIMO LAIKRODĮ ATGAL

Tai buvo OMON'o laikai, bet jau ir Lietuvos laisvėjimo metas. Lietuvių grupė iš Amerikos, vadovaujama kun. dr. Kęstučio Trimako, nusprendė per porą savaitių aplankyti žymesnes Lietuvos šventoves ir kultūros centrus. Kultūra – žmonijos atminties saugotoja; nei visuomenė, nei žmogus be kultūros negali gyventi, nors ir ne visi kultūrą vienodai supranta ir ją įvertina...

Geras plentas, žalios pievos, nuolat keitėsi peizažai. Pirmasis mūsų kelionės sustojimas buvo Anykščiuose. Iš anksto mes buvome paskatinti aplankyti Romos katalikų Šv. Mato Apaštalo bažnyčią. Neapsirikta. Prie bažnyčios mūsų laukė vietos klebonas kun. Albertas Talačka.

Klebonas – didelis meno gerbėjas ir globotojas. Labai įdomiai mums papasakojo Anykščių bažnyčios istoriją ir parodė surinktus meno kūrinius. Paveikslai buvo iškabinti įvairiose vietose klebonijoje, bažnyčios presbiterijoje, prieangiuose – visur, kur tik klebonas rado laisvą vietelę. Monsinjoro veidas spindėjo nuoširdumu, o akyse švytėjo taurumas ir šventumas. Jo malonus būdas ir ypatinga dvasia pa-traukė visus mūsų keliautojus. Paprašėm jo palaiminimo tolesnei kelionei. Prieš išlydėdamas nuoširdusis klebonas ne tik pasidalino savo dva-sia, bet ir pavaišino šviežiais agurkais su medum.

Tik jam negrįžtamai iškeliavus pas Aukščiausiąjį, buvo įvertintas jo gyvenimo būdas, jo išminties lobis, jo sukaupti meno kūriniai ir dvasinės vertybės.

Gyvenimas nestovi vietoje. Netikėtai 2010 m. karštą liepos mėnesį buvo proga vėl pabuvoti Anykščiuose. Lankiau Šv. Mato šventovę, gėrėjausi vargonų muzika ir mačiau vertingus istorinius bažnytinius drabužius. Nebuvo nei Monsinjoro Alberto Talačkos, nei jo sukauptų meno turtų, bet buvo jaučiama jo dvasia.

Anykštėnai neišbarstė Monsinjoro meno kolekcijos. Visas jo dvasinis turtas dabar yra gražiai saugomas. Prieš keletą metų Anykščiuose buvo įkurtas religinis muziejus – Sakralinio meno centras, kuris išsiskiria iš kitų žmogaus būties formų, viendienio pramogavimo, paviršinio laisvalaikio leidimo. Jis skatina dvasinį atsinaujinimą, dorinį apsivalymą, estetinį paveikimą.

Čia – Monsinjoro Alberto Talačkos gyvenimo lobynas. Paveiksluose sukaupta Monsinjoro patirtis ir gyvenimo būdas, jie man atspindi jo mąstyseną ir jautrumą. Vaikstant Sakralinio meno centre, atgijo praeities vaizdai, įsikūniję atmintyje. Prisiminti – tai iš naujo išgyventi ir pajusti būtojo laiko prasmę, kuria gali susidomėti pažinusieji Monsinajorą ar krašto tyrėjai. Ir aš tada prisiminiau baltagalvį Monsinajorą 1998 metais.... Sunku suvokti, ką dabar

Monsinjoras darytų ar galvotų. Bet jam priklauso Tautos pagarba. Jam priklauso vieta greta kitų garsių anykštėnų – vysk. A. Baranausko, rašytojų J. Biliūno ir A. Vienuolio.

Marija Aliodija Bareikaitė Remienė